

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณ และการวิจัย เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีหน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เป็นปัจเจกบุคคล คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2559 ทั้งหมด 11 แห่ง จำนวน 161,279 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2559 ทั้งหมด 11 แห่ง จำนวน 1,100 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973, p. 727) ซึ่งยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .03 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตร n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ (.03)

ตารางที่ 3.1

จำนวนสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อเทศบาลเมือง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (มร.อศ.)	24,358	100
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มรม.)	15,990	100
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (มรล.)	11,811	100
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (มร.สน.)	10,598	100
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (มรnm.)	20,001	100
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มรภ.บร.)	15,719	100
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (มรภ.สร.)	13,228	100
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (มรภ.อบ.)	22,542	100
9	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (มชย.)	6,539	100
10	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (มรภ.รอ.)	7,775	100
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ (มรภ.ศก.)	12,718	100
	รวม	161,279	1,100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ

2.1.1 มิติด้านมหาวิทยาลัย

2.1.1.1 การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.1.2 การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง

2.1.1.3 นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเอง

2.1.2 มิติด้านอาจารย์ผู้สอน

2.1.2.1 ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน

2.1.2.2 การเรียนรู้โดยการลงมือทำ

2.1.2.3 การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2.2 ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ

2.2.1 มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา

2.2.1.1 กระบวนการกล่อมเกลาภาคครัวเรือน

2.2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง

2.2.1.3 ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต

2.3 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นปัจจัยผลลัพธ์ คือ ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวัดจากเจตคติและพฤติกรรม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยร่างข้อคำถามภายใต้การควบคุมและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูล คือ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว สภาพครอบครัว ที่พักอาศัย รูปแบบการศึกษาก่อนระดับปริญญาตรี และมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา เป็นแบบ Checklist และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มิติ 9 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเจตคติและพฤติกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

การแปลผลคะแนนระดับเกี่ยวกับเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แปลผลโดยนำมาจัดระดับ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้มาจากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2558 : 194) ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00

มาก หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20

ปานกลาง หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40

น้อย หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60

น้อยที่สุด หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการ
ตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามต้องผ่านการพิจารณาด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content
Validity) ความหมายและการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (รังสรรค์ ลิงหลิน,
2558, น. 138 - 141) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 5 ปัจจัย นั้น เป็นข้อคำถามที่ตรงกับ
สิ่งที่ต้องการวิจัย มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์และ
กำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.มาลี ไชยเสนา รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และ
ส่งเสริมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้าน
เนื้อหา ภาษา สติติ การวัดและการประเมินผล

2) รองศาสตราจารย์ นพดล จันทร์เพ็ญ ที่ปรึกษาคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ อธิการบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้าน
เนื้อหา ภาษา การวัดและการประเมินผล

4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จำปาอ่อน อาจารย์ประจำหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย

5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบุลย์ รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะ
และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหา และภาษา
การวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

สูตร $IOC \text{ คือ } IOC = \frac{\sum R}{N}$

เมื่อ

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.97 โดยมีเกณฑ์ คือ

1) ข้อคำถามที่มีค่า IOC เฉลี่ย ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสูงใช้ได้

2) ข้อคำถามที่มีค่า IOC เฉลี่ย ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

3.2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 52 คน

3.2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค (Item - Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามรายข้อเท่ากับ 0.49 - 0.75

3.2.4 นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (รังสรรค์สิงห์เลิศ, 2558, น.141) เท่ากับ .953

3.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญคณะเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ หากได้รับความเห็นชอบก็จะนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณบดีและรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เสนอไปยังอธิการบดี ทั้ง 11 มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้นายกสโมสรแต่ละมหาวิทยาลัย นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษา โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงก่อนลงมือเก็บข้อมูล หากคำถามใดมีปัญหาที่จะอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่จะนำไปวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างโดยใช้โปรแกรมเอ็มพลัส (MPlus) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05)

ระยะที่ 2 การสร้างแนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษา

ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างแนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการทางการศึกษา นักวิชาการกึ่งพัฒนานักศึกษา และตัวแทนนักศึกษา จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ด้านพื้นที่

สร้างแนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้ห้องประชุมบัวพิสุทธิ์ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3. ด้านเวลา

การสร้างแนวทางพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญในช่วงเดือนธันวาคม 2559

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากสถิติของการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างเป็นร่างแนวทางพัฒนาภายใต้แนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยอาศัยข้อมูลจากผลการวิจัยระยะที่ 1 และแนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ ภายใต้การควบคุมและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นทำการสร้างแนวทางพัฒนาที่เหมาะสม ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย

แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสัมภาษณ์จากผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการทางด้านการศึกษานักวิชาการกองพัฒนานักศึกษา และตัวแทนนักศึกษาจำนวน 20 คน

1. กลุ่มนักวิชาการ 5 คน ได้แก่

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.มาลี ไชยเสนา รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และส่งเสริมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

1.2 รองศาสตราจารย์ นพดล จันทร์เพ็ญ ที่ปรึกษาคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อธิการบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี

1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จำปาอ่อน อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

1.5 ดร.จุฑามาส ชมผา อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2. กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 3 คน ได้แก่

2.1 อาจารย์อนันต์ แม้นพยัคฆ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรการพัฒนารวมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

- 2.2 อาจารย์นิศานาจ โสภภาพ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 2.3 อาจารย์นันทิภา สันต์คการ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน 5 คน ได้แก่
- 3.1 นายรังสรรค์ วงศ์สุข นักวิชาการศึกษา งานประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 3.2 นายธีระยุทธ พัวพันธ์ นักวิชาการสถิติ งานประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 3.3 นายศักดิ์รินทร์ อินจำปา นักวิชาการศึกษา คณะแพทยแผนไทย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี
- 3.4 นางสาวรัตติยา พันนวล นักวิชาการศึกษา คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 3.5 นางสาวอัญชลี โททวิ นักวิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี
4. กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7 คน ได้แก่
- 4.1 นายอุทธิไกร กุลมณี รางวัลนักศึกษาผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม
ระดับจังหวัด ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ประเภทเยาวชน นักศึกษาหลักสูตรการพัฒนา
ชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 4.2 นายวิรุฬห์ สาริบุตร รองนายกองค์การนักศึกษา นักศึกษาหลักสูตร รัฐ
ประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 4.3 ตัวแทนสโมสรนักศึกษา 5 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป จัดการประชุมปฏิบัติการ (Workshop) โดยการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการนักเรียนนักศึกษา โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05) ทั้งหมด 7 ปัจจัย ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ให้นำเสนอที่ประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) โดยเน้นกับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน เพื่อร่วมกันวิพากษ์และนำผลการเสนอแนะมา

ปรับปรุงเป็นแผนการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การทดลองและประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

ทดลองและประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมาย คือ ตัวแทนนักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 / 2559 จำนวน 150 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกเป็นกลุ่มทดลอง คือ เป็นพื้นที่ปฏิบัติงานของผู้วิจัยเอง ทำให้สามารถเข้าถึงและขอความร่วมมือในการทดลองใช้พัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้

2. ด้านพื้นที่

ทดลองและประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้พื้นที่ห้องประชุม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3. ด้านเวลา

ทดลองในช่วงเดือนธันวาคม 2559 - กุมภาพันธ์ 2560

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 3 คือ

4.1 แบบสอบถามแบบรวบรวมข้อเสนอแนะและคำวิจารณ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยใน ระยะที่ 1 และ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเป็นไปได้และให้ข้อเสนอแนะ แบบสอบถามด้านเจตคติและพฤติกรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.2 แบบทดสอบวัดความรู้ ก่อน - หลังเรียน (Pre - test, Post - test) ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก

4.3 แบบสังเกตพฤติกรรม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 3 นี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป การประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนนักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 150 คน เป็นการประเมินก่อนและหลังการทดลอง (Pre - test, Post - test) กำหนดระยะเวลาห่าง 3 เดือน และนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรตามแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures Multivariate Analysis of Variance : Repeated Measures MANOVA)

สรุปขั้นตอนการวิจัย การพัฒนาความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังภาพที่ 3.2 ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความ
ตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

การยกร่างแนวทางการพัฒนาความตระหนักรู้
ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

1. แนวทางการพัฒนานิสิตด้านภูมิหลังของ

ภาพที่ 3.1 สรุปกระบวนการวิจัยการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ